

LITURGIE DOMÁCÍ CÍRKVE NA ZELENÝ ČTVRTEK

Předkládáme návrh, jak prožít rodinnou modlitbu ve společenství s celou církví. Každá domácnost si jej přizpůsobí vlastním potřebám.

PŘIPRAVME MÍSTO

*Je dobré věnovat přípravě pozornost a vyzdobit místo podobně jako sváteční stůl: hezký ubrus, svíce, kříž, Bible, ve které je založena pasáž, kterou budeme číst. Připravíme několikrát texty čtení a tužky. Pokud nemáme tiskárnu, lze doma vyhledat Bible a najít v nich. Zkratka **P** označuje otce, matku, případně podle situace někoho jiného, kdo vede liturgii; zkratka **O** označuje ostatní, **V** znamená všichni.*

Domluvíme se, kdo bude číst úryvek z evangelia, případně další texty.

Každý krok modlitby lze proložit písničkou, pokud někdo doma hraje na kytaru či klavír a jsou k dispozici noty. Lze i odkázat na on-line písně: <https://kancional.cz/> nebo <https://www.karaoketexty.cz/texty-pisni/krestanske-pisne-18370>

ZAČÍNÁME

Když se všichni shromáždí kolem připraveného stolu otec rodiny, nebo maminka začnou křížem:

P: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Dnešní večer se scházíme v naší domácnosti kolem společného stolu, abychom si připomněli poslední večeři Ježíše a apoštolů. Stejně jako oni, i my chceme vytvořit společenství bratrů a sester, které spojuje Kristova láska. Na začátku bohoslužby si obvykle připomínáme, že všichni děláme někdy chyby a selháváme. Prosíme nyní Pána Boha o odpuštění:

P: Smiluj se nad námi, Pane,

O: Hřešili jsme proti tobě.

P: Ukaž nám, Pane, své milosrdenství.

O: A dej nám svou spásu.

P: Pane Ježíši, pohlédni na nás zde shromážděné. Ty jsi slavil poslední večeři, abys s námi po své smrti a zmrtvýchvstání vytvořil živé společenství. Dej nám, ať zakusíme tvou lásku, přijmeme ji a předáváme dál. Smiluj se nad námi, odpusť nám hříchy a doved' nás do života věčného.

V: Amen.

Chvilé ticha.

ČTEME Z PÍSMĀ SVATÉHO

P: Nyní se zaposlouchejme do textu Písma svatého a poprosme Ducha svatého, aby nás učinil vnímavými k tomuto textu.

Někdo z přítomných přečte pomalu a kvalitně úryvek z evangelia:

Slova svatého evangelia podle Matouše (Mt 26, 17 - 19. 26 - 29)

První den o svátcích nekvašeného chleba přistoupili učedníci k Ježíšovi s otázkou:

„Kde chceš, abychom ti připravili velikonoční večeři?“

On řekl: „Jděte do města k jistému (člověku) a vyříd'te mu, že Mistr vzkazuje: Můj čas je blízko; budu u tebe se svými učedníky slavit velikonoční večeři.“

Učedníci udělali, jak jim Ježíš nařídil, a připravili velikonočního beránka.

Když jedli, Ježíš vzal chléb, požehnal ho, lámal a dával ho svým učedníkům se slovy: „Vezměte, jezte. To je mé tělo.“

Potom vzal kalich, vzdal díky, podal jim ho a řekl: „Pijte z něho všichni. Neboť to je má krev (nové) smlouvy, která se prolévá za všechny na odpuštění hříchů. Pravím vám: Od této chvíle už nikdy nebudu pít z tohoto plodu révy až do toho dne, kdy z nového (plodu) budu pít s vámi v království svého Otce.“

Lze zůstat chvíli v tichu a rozjímat o slyšeném textu.

Není moudré, aby někdo z rodiny měl nad přečteným textem kázání.

Je ale možné rozdat připravené papíry, na nichž bude úryvek textu vytištěný. Každý dostane chvíli čas, aby si text sám znovu přečetl. Pak si vezmeme tužky a každý si ve svém papíru zaškrtně slovo či slova nebo větu, které se ho dotkly. Může jich být více, podle toho, jak byl text pro nás působivý. Po chvíli, když všichni mohli projít text a zaškrtnout si nějaké slovo, každý může přečíst jedno ze zaškrtnutých slov. Postupně všichni čtou, lze i několik koleček tak, aby zazněla podtržená slova. Je dobré, aby každý četl, a to i v případě, že již dané slovo zaznělo.

MYŠLENKA OTCE ERVÍNA

Je toho mnoho, co nám nabízí tento den, ale samozřejmě i všechny ostatní dny Svatého týdne. Byl to počátek velkých událostí. Ale pozor, není to jen minulost. Je to počátek velkých událostí pro každého z nás. Je to Ježíš, který nás chce použít. Jsme povoláni do služby, a to je hlavní výzva Zeleného čtvrtku. Kdysi jsem četl hlubokou myšlenku, která se právě zde nabízí.

„Ježíš nepřišel, aby se vtělil do chleba a vína, přišel proto, aby se proměnil v tebe! Chce se stát tebou! Ty jsi ta svátost pro dnešní svět (máš jí být)! Ty jsi ta svatá hmota, kterou proměňuje. Proto přišel na tento svět, aby vzal do svatých rukou tvé tělo, tvou duši, tvé

myšlení i tvé srdce a aby nad tím vyslovil slova proměnění: Ty jsi moje Tělo, které se má spolu se Mnou vydat za spásu světa! Ty jsi ten kalich krve, která se má prolévat jako Nová Smlouva, než se dovrší čas, abych byl všechno ve všem! Aby svět byl dovršen v Kristu a ve všem byl zjeven Bůh!“

Jsem připraven?

SPOLEČNÝ HYMNUS (MŮŽE SE ZPÍVAT – NOTY VIZ NÁSLEDUJÍCÍ STRANA)

P: Kde je opravdová láska, tam přebývá Bůh.

O: Kde je opravdová láska, tam přebývá Bůh.

P: Spojila nás v jedno láska Krista Pána. Jásejme a hledejme jen v něm svou radost!

O: Kde je opravdová láska, tam přebývá Bůh.

P: Boha živého se bojme, milujme ho! Upřímně se navzájem vždy mějme rádi!

O: Kde je opravdová láska, tam přebývá Bůh.

P: Tvoříme-li tedy jedno společenství, varujme se všeho, co nás vnitřně dělí!

O: Kde je opravdová láska, tam přebývá Bůh.

P: Nechme nerozumných hádek, nechme sporů, ať je Kristus jako Bůh náš mezi námi.

O: Kde je opravdová láska, tam přebývá Bůh.

P: Kéž pak jednou s blaženými patřit smíme ve slávě na tvář tvou, Kriste, Boží Synu.

O: Kde je opravdová láska, tam přebývá Bůh.

P: V dokonalé radosti nad pomyšlení bez mezí a bez konce na věčné věky. Amen.

O: Kde je opravdová láska, tam přebývá Bůh

Kde je o-prav-do-vá lá - ska, tam pře-bý - vá Bůh.

sólový verš:

1. Spojila nás vjedno láska	Kri - sta Pá - na.
2. Boha živého se bojme,	mi - luj - me ho!
3. Tvoříme-li tedy jedno	spo - le - čen - ství,
4. Nechme nerozumných hádek,	nech - me spo - rů,
5. Kéž pak jedenou s blaženými	pa - třit smí - me
6. V dokonalé radosti	nad po - my - šle - ní

1. Jásejme a hledejme jen	v něm svou ra - dost!
2. Uprímně se nevzájem vždy	měj - me rá - dí!

Antifona: Kde je opravdová láska...

3. varujme se všeho, co nás	vnitř - ně dě - lí!
4. ať je Kristus jako Bůh náš	me - zi ná - mi.

Antifona: Kde je opravdová láska

5. ve slávě na tvář tvou, Kriste,	Bo - ží Sy - nu.
6. bez mezí a bez konce na věčné	vě - ky. A - men.

Poslední verš možno zpívat společně, antifona se po něm již neopakuje.

VYZNÁNÍ VÍRY

P: Nyní společně vyznejme svou víru:

V: Věřím v jednoho Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, všeho viditelného i neviditelného.

Věřím v jednoho Pána Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího, který se zrodil z Otce přede všemi věky: Bůh z Boha, Světlo ze světla, pravý Bůh z pravého Boha, zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem: skrze něho všechno je stvořeno. On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe. Skrze Ducha Svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem. Byl za nás ukřižován, za dnů Poncia Piláta byl umučen a pohřben. Třetího dne vstal z mrtvých podle Písma. Vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce. A znovu přijde, ve slávě, soudit živé i mrtvé a jeho království bude bez konce.

Věřím v Ducha Svatého, Pána a dárce života, který z Otce i Syna vychází, s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován a mluvil ústy proroků.

Věřím v jednu, svatou, všeobecnou, apoštolskou církev. Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů. Očekávám vzkříšení mrtvých a život budoucího věku. Amen.

SPOLEČNĚ PROSÍME (A DĚKUJEME)

Následuje modlitba proseb. Lze ji v této podobě volně proložit i poděkováním za vše dobré, co nám Bůh dává.

P: Nyní připojíme modlitbu proseb. Za každou prosbou se připojí jednoduché zvolání „Amen“.

Můžeme využít připravené prosby např. zde: www.pastorace.cz/primlavy

Lze říkat prosby zcela spontánně.

Kde je to pro účastníky obtížné, lze vyslovit jen jedno slovo, které prosbu charakterizuje (např.: za nemocné, za rodiče). K takové modlitbě se rády připojí i děti.

Formy proseb a děkování se mohou vzájemně kombinovat a doplnit.

MODLITBA OTČENÁŠ

Po přímluvách se společně pomodlíme modlitbu Páně.

P: Pomodleme se modlitbu, kterou nás naučil Pán Ježíš:

V: Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Amen.

Můžeme připojit i pozdravení pokoje:

P: Pán Ježíš nám přinesl pokoj. My ho můžeme přijmout a dávat také druhým. Proto se navzájem pozdravme pozdravením pokoje.

UCTĚNÍ JEŽÍŠE KRISTA PŘÍTOMNÉHO VE SVÁTOSTI OLTÁŘNÍ

Podle možnosti se všichni členové otočí tváří ke kostelu, pokleknou na pravé koleno a společně se modlí.

V: Pochválena a pozdravena budiž bez ustání Nejsvětější svátost Oltářní. *(3x zopakovat)*

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA A POŽEHNÁNÍ

P: Pane Ježíši, připomínáme si večer, kdy jsi nám odevzdal vzácný dar svátosti oltářní, svátosti kněžství a příkaz lásky. Prosíme, dej nám sílu přijmout jej s opravdovostí. Posilni naši důvěru, že jsi s námi a neopouštíš nás. Provázej svým požehnáním všechny, kteří vynakládají zvláštní úsilí pro ochranu našeho zdraví. Ochraň je i nás před nebezpečím, které ohrožuje tělo i duši. Dej nám sílu, abychom konali dobro, neboť ty žiješ a kraluješ na věky věků.

V: Amen.

P: Nyní si vyprosme navzájem Boží ochranu a požehnání:

Dej nám Bože své požehnání, chraň nás všeho zlého a doved' nás do života věčného.

V: Amen.

Na znamení požehnání si můžeme navzájem udělat křížek na čelo.

P: Dobrořečme Pánu.

V: Bohu díky.

MODLITBA V GETSEMANECH

Pro tuto modlitbu si zkusme vytvořit jiné místo než stůl, u kterého jsme slavili předchozí bohoslužbu. Např. modlitební koutek. Čtení adorace si můžeme rozdělit. Modlitbu lze prokládat např. Zpěvy z Taizé.

P: Po večeři se Ježíš s apoštoly odebral k modlitbě do Getsemanské zahrady na Olivové hoře. Tady se definitivně rozhodl podstoupit svou oběť lásky. Bděme. Nezůstávejme u krůpějí krvavého potu, přijmeme pozvání a do této lásky se ponořme.

1. Dny tvého života vrcholí, Pane. Chceme být s tebou. Dnešní den je zvlášť významný, je to den, kdy se splnilo tvé veliké přání a mohl jsi se svými apoštoly jít velikonočního beránka.

Je to den, kdy jsi provždy – až do konce věků – dal své tělo a krev za pokrm a nápoj síly všem, kdo je chtějí přijímat, den, kdy naposledy dáváš lekci svým apoštolům: „Kdo je mezi vámi největší, ať je jako nejmenší; kdo je představený, ať je jako služebník. Já jsem mezi vámi jako ten, kdo slouží.“ A ty, Pane, sám myješ nohy svým apoštolům jako poslední ze všech. A dnešní den také. Pane, dáváš Petrovi zakusit, jak je slabý: „Neslibuj, ty mne zapřeš, ale já za tebe prosil, aby tvá víra nepřestala, a ty, až se obrátíš, utvrzuj své bratry...“ To jsou slova i pro nás, Pane, kteří tě tolikrát zrazujeme a zapíráme.

Dnes vzpomínám i na tvá poslední slova k apoštolům, Pane: „Na mně se musí naplnit ještě toto Písmo – být počítán mezi zločince!“ Opouštíš večeřadlo, Pane, po poslední večeři s těmi nejbližšími. Bylo tvým zvykem chodit na Olivetskou horu. Scházel ses tam často se svými učedníky, bylo to tvé oblíbené místo. Na svahu byl dvorec zvaný Getsemany a kolem zahrada. Vzal sis s sebou Petra, Jakuba a Jana. Neříkáš proč. Snad jsi chtěl, aby na tvém utrpení viděném zblízka pochopili, co dáváš. Snad jsi nechtěl být sám. Ale zůstal jsi sám. Usnuli. Jsi sám se svou úzkostí, sám se svým utrpením. Počátek

samoty a úzkosti, která vrcholí na kříži – Bože můj, proč jsi mne opustil! Každý z nás alespoň někdy v životě zakusil, jak je těžké být sám, nést tíhu samoty, opuštěnosti, úzkosti a strachu. Tys to zakusil také. Proto s velkou důvěrou prosíme:

Všechny opuštěné, kteří už nemají nikoho,
neopouštěj, Pane!

Všechny staré lidi, na které už nikdo nevzpomene...

Všechny stárnoucí v domovech důchodců, za kterými už nikdo nechodí...

Všechny nemocné na izolacích...

Všechny beznadějně nemocné, které už nikdo nemůže potěšit...

Všechny vězně na všech samotkách světa...

Všechny rodičky v jejich těžké hodině...

Všechny manžele, kteří se rozešli a nemohou najít cestu k sobě...

Všechny rodiče, jimž děti zemřely a jimž se zdá, že ztratili smysl života...

Všechny rodiče, jejichž děti nedokážou najít cestu domů...

Všechny vědce, kteří zůstávají osamoceni ve svém úsilí o vědeckou pravdu...

Každého kněze, který zůstává sám, když všichni odejdou...

Pro svoji opuštěnost v Getsemanské zahradě pomoz, prosíme, Pane, všem, kdo trpí samotou.

Dej jim sílu!

Ať vytrvale hledají cestu k tobě...

Ať se učí spojovat se s tebou v tvé samotě a utrpení...

Ať hledají sílu v tvém pokrmu...

Ať dokážou přinášet ti v oběť čas své samoty a úzkosti, a tak jej nekonečně zhodnocovat...

Ať se neuzavírají zbytečně do svého osamocení; najdi pro ně chápavé srdce, které jim pomůže, Pane...

2. Ježíš se od nich vzdálil, asi co by kamenem dohodil, poklekl a modlil se: „Otče, chceš-li, odejmi ode mě tento kalich, avšak ne má vůle ať se stane, ale tvá.“ (*Lk 22,42*) Až do poslední chvíle stále a znovu totéž - chceš splnit Otcovu vůli, Pane. Poslušnost až k utrpení. Sám jsi řekl: „Nehledám vůli svou, ale vůli toho, který mě poslal.“ (*Jan 5,30*) „Sestoupil jsem z nebe, ne abych konal svou vůli, ale vůli toho, který mě poslal. A to je vůle toho, který mě poslal: abych neztratil nikoho z těch, které mi dal.“ (*Jan 6,38-39*) „Mým pokrmem je plnit vůli toho, který mě poslal, a dokonat jeho dílo.“ (*Jan 4,34*) Učedník není větší než jeho mistr. Úkol i pro nás. I my jsme byli posláni, abychom splnili úkol. Své poslání, které od nás chce Otec.

Ať se snažím o to, aby přišlo tvé království
podle tvé vůle, Pane!

Ať prožívám každý den co nejlépe...

Ať bojuji o to, abych byl stále lepší...

Ať dovedu vést druhé k tobě...

Ať má rodina žije dobrým životem...

Ať mé vlastní děti a všechny děti, které znám, jdou stále po tvé cestě...

Ať si všichni mladí zvolí správně své poslání...

Ať vždycky plánují a rozhodují se dobře...

Pane, je pro mne těžké plnit tvou vůli. Neumím ji hledat, neumím poslouchat, co ode mne chceš, všechno bych rád dělal podle svého. Proto tím více prosím:

Nauč mne, Pane!

Ať jdu tvou cestou, ale ne tak, jak já si představuji...

Ať se modlím, ale podle tvých představ...

Ať tě miluji, ale ne jen citově...

Ať vzrůstá moje láska, ale ne podle mých úmyslů a snění...

Ať bojuji proti špatným vlastnostem tak, jak ty chceš...

Ať se sbližuji s druhými nesobecky tak, abychom šli společně k tobě...

Ať se zlepšují vztahy mezi lidmi, ale ne podle mých představ...

Ať dovedu opravdu poslouchat, co mi říkáš...

- 3.** Začal se třást a padla na něho hrůza. A když se Ježíš ocitl ve smrtelné úzkosti, modlil se vroucněji. Pot z něho stékal jako krůpěje krve na zem.

Prožíváš smrtelnou úzkost, Pane. Vidíš všechnu zlobu lidstva od začátku až do konce věků. Ty, Beránek Boží, se rozhoduješ vzít na sebe viny celého světa od začátku až do poslední vteřiny jeho trvání. Břemeno k neunesení. Pro nás nepředstavitelné. Už se nám stalo, že jsme trpěli mnoho, nesli mnoho, zakusili zlobu lidí i ošklivost hříchu a tíhu provinění vlastích i špatnosti ostatních lidí kolem nás. Ale tvou bolest si plně představit nedovedeme. Proto tím usilovněji prosíme.

Za všechny naše hříchy

odprošujeme tě, Pane!

Za všechny hříchy našeho národa...

Za všechny hříchy slovanských národů, s nimiž jsme odedávna spojeni v historickém vývoji...

Za všechny hříchy celého světa...

Za všechny hříchy nelásky a sobectví...

Za neukázněný sexuální život...

Za vraždy nenarozených...

Za sobectví manželů, kteří rozbíjejí svá manželství...

Za nelásku rodičů, kteří zanedbávají výchovu dětí...

Za neúctu dětí k rodičům...

Za sobectví a hrubost ve vztazích mezi lidmi...

Za každou žárlivost a nedokonalou lásku...

Za všechnu lživost a nepravdivost v životě...

Za všechnu mstivost a závistivost mezi lidmi...

Za všechny pomluvy a nespravedlivá obvinění...

Za všechno, co způsobily všechny války a boje od počátku světa...

Za nespravedlivé vykořisťování domorodých národů...

Za nesvornosti, konflikty a spory v mezinárodních vztazích...
Za lhostejnost vůči hladu jiných...
Za všechno, co každý z nás opomenul udělat dobrého...
Za všechno, co dobrého opomenuly udělat národy celého světa...

Ve chvíli největší úzkosti života ses modlil, Pane. Nauč nás, prosíme, abychom to dokázali jako ty.

Když na nás dolehne úzkost,
ať se modlíme jako ty, Pane!

Když jsme bezradní a nevíme, jak dál...
Když jsme zmítáni pochybnostmi a nejistotou...
Když nás trápí naše nedokonalost a sobectví...
Když nás unavuje denní shon...
Když nás drtí odpovědnost za duše svěřených dětí...
Když se nemůžeme zbavit svého sobectví, pohodlnosti a slabosti...
Když už nemáme sílu znovu začínat...
Když nás pronásleduje jedna nepříjemnost za druhou...
Když nás překvapila nemoc a tělesné utrpení...
Když se nás dotýká úpadek morálního života kolem...
Když nerozumíme událostem kolem sebe...
Když pochybujeme o tvé síle a moci...

4. „Duch je ochotný, ale tělo je slabé,“ řekl jsi ty sám, Pane, svým apoštolům, když spali, zatímco ty jsi trpěl. I ve chvílích bolesti máš pochopení, neodsuzuješ, jenom se ptáš: „Copak jste nemohli bdít se mnou? Bylo vám to zatěžko? Ani chvilku, ani hodinku? Byl jsem s vámi vždycky, když vám bylo těžko, bylo mi líto zástupů, nasýtil jsem vás, pomohl jsem vám, když jste se báli bouře – a vy nedokážete být se mnou?“

Duch je ochotný, ale tělo slabé,
Ty nás ale znáš, Pane!

Duch touží po vyšším dobru, ale naše tělo chce jen dobré jídlo a pohodlí pro sebe...
Duch se chce plně dávat, ale tělu stačí pozemské požitky...
Duch chce být otevřený pro druhé, ale tělo hledá jen své vlastní uspokojení...
Duch chce být velkomyslný, ale tělo se brání všemu, co by stálo trochu víc námahy...
Duch chce být oprostěný a chudý, ale tělo si žádá stále víc...
Duch chce být čistý, ale tělo nezná míru a žádá pro sebe stále větší rozkoš...

Jako jsi byl shovívavý k apoštolům, kteří spali ve chvílích tvého velkého utrpení, měj slitování i s námi, prosíme: *Měj slitování, Pane!*

S námi se všemi, kdo si hledíme jen svého, zatímco bychom měli být také pozorní k potřebám druhých...
S námi se všemi, kdo máme plno dobrých úmyslů, ale málo síly pro dokončení všeho, co začneme...
S těmi, kdo se neumějí přemáhat a ovládat...
S těmi, kdo jsou neteční a nemají pochopení pro druhé...

S rodiči, kteří nemají čas pro své děti...

S netrpělivými rodiči, kteří přesouvají výchovu svých dětí na druhé...

Se všemi manželi, kteří si nenajdou chvíli porozumění pro svého partnera...

Se všemi dětmi, které nemají čas na zestárlé rodiče...

S našimi tělesnými slabostmi, s naší skleslostí v nemoci...

S naší denní únavou a ospalostí ve chvílích, kdy nás druzí tolik potřebují...

5. A Ježíš jim řekl: „Proč spíte? Bďte a modlete se, abyste nepřišli do pokušení!“ Pane, to je výzva pro každého z nás, pro každý okamžik našeho každodenního života. Proč spíte? Bďte, dávejte pozor na sebe! Na své jednání, na své úmysly, na svou práci! Kontrolujte pohnutky svého jednání, své myšlenky, každé slovo! A modlete se! Buďte stále ve spojení se svým Pánem, ať není nikdy přerušeno, ať nespíte ve chvílích, kdy on sám chce s vámi mluvit, když k vám vysílá své rady, přání, výzvy. On vás uchrání pokušení, on sám vám řekne, jak máte jednat, on vás uchrání slabostí a hříchů... Tolik to potřebujeme...

Abychom se nedostali do pokušení,
chraň nás, Pane!

Abychom se nedostali do pokušení spoléhat se v bolesti a starostech jen na sebe...

Abychom nepřeceňovali své síly a nevyčítali pak Bohu, že nám nepomohl...

Abychom se nedostali do pokušení riskovat tam, kde je to zbytečné, nebo naopak být zbabělí tam, kde je potřeba bojovat...

Abychom se nedostali do pokušení být malomyslní v neúspěších a nezdarech...

Abychom se nedostali do pokušení chtít se vyrovnat lidem, kteří žijí bez Boha...

Abychom se nedostali do pokušení žít jen v pohodlí a přepychu...

A tak jsme s tebou, Pane, v zahradě Getsemanské. Celou svou bytostí si uvědomujeme tvoji opuštěnost, nesmírnou duševní bolest, tvé nezměřitelné utrpení, tvůj vnitřní boj! Chceš na sebe vzít viny a utrpení všech a zároveň se děšíš toho obrovského břemene – prožíváš i hluboké zklamání z lhostejnosti těch nejbližších. V těchto bolestných chvílích tě prosíme z hloubi svého srdce:

Obětavé lásce podle tvého vzoru
nauč nás, Pane!

Trpělivosti bez mezí...

Dobrotivosti ke všem bez rozdílu...

Obětavosti, která nešetří sebe...

Vytrvalosti přes všechnu bolest...

Oproštěnosti ode všeho, co mi brání jít za tebou...

Umět být v každé samotě s tebou...

Odpouštět i těm, kdo nám ublížili...

O tvoji obětavou lásku
ať se denně snažíme, Pane!

O tvoji naprostou nezištnost...

Myslet na tvoje utrpení a tvoji smrtelnou úzkost...

Odevzdat se do vůle tvého Otce...
Radit se s tebou ve všech těžkých chvílích...
Důvěřovat, že nás ani v největších úzkostech neopustíš...
Mít jistotu, že naše utrpení není zbytečné, ale že je součástí tvého vykupitelského díla...
Dávat se denně v modlitbě k dispozici...
Bdít nad svými sklony a nedokonalostmi...
Myslet na druhé, kteří nám tady, na zemi, představují tebe...
Pracovat usilovně na své spáse...

Od zoufalství ve velkém utrpení, které se zdá být nad naše síly,
osvobod' nás, Pane!

Od necitlivosti k utrpení druhých...
Od malé důvěry v Boží pomoc...
Od pýchy, že si stačíme sami a tebe nepotřebujeme...
Od lhostejnosti k potřebám druhých...
Od sobectví a ziskuchtivosti...
Od nevděku k tobě za vše, co jsi pro nás vytrpěl...
Od nepochopení tvého utrpení pro nás...

Kriste, náš Místře a Pane, chtěli jsme být s tebou v Getsemanech. Uvědomili jsme si, jak jsi nás miloval do krajnosti, když jsi ve své lidské přirozenosti musel kvůli nám vytrpět velikou úzkost a děsivou představu blížících se muk. Ať ve všech okamžicích svého života dokážeme s tebou obětovat své utrpení, úzkost a beznaději tvému Otci. Ať s tebou můžeme prosit „ne má, ale tvá vůle ať se stane, Otče“ vždycky, když se hrozíme budoucích dní, nejisté perspektivy svého života, své nestálosti ve tvém následování či svého výchovného působení. Ať se snažíme v hledání vůle tvého Otce, ať jsme bdělí, pozorní a soustředění na plnění této vůle v každém přítomném okamžiku. Ať denní modlitbou, denním spojením s tebou se vyhneme pokušením, která nás chtějí strhnout k lhostejnosti a pýše, ale ať nám modlitba dává sílu k plnění všeho, co chce Bůh, abychom se dávali znovu a znovu celí do tvých služeb! Ty jsi, Pane, nakonec v Getsemanech vstal od modlitby, když přišel čas, protože jsi poznal Boží vůli a dal k ní souhlas. Protože jsi věděl všechno, co na tebe má přijít, sám, dobrovolně a vědomě, s plnou odevzdaností jsi vyšel vstříc svému zrádnému apoštolovi a davu pochopů, abys nastoupil cestu ke své vrcholné oběti. Pro nás, Pane! Ať na to myslíme dnes i stále!
Amen!

(adorace převzata z Pastorační příručky pro veřejné pobožnosti, Karmelitánské nakladatelství, 2002)

O Christe Domine Jesu

$\text{♩} = 60$

O Chris - te Do - mi - ne Je - su, O Chris - te Do - mi - ne Je - su! O

The score is in 3/4 time with a tempo of 60. It features a treble and bass staff. The melody in the treble staff has two triplet markings over the notes 'Je - su' in both phrases. The bass staff provides a harmonic accompaniment with a steady eighth-note pattern.

Music: J. Berthier
© Ateliers et Presses de Taizé, F-71250 Taizé-Communauté

Confitemini Domino

$\text{♩} = 66$

Con - fi - te - mi - ni Do - mi - no, quo - ni - am bo - nus.
Con - fi - te - mi - ni Do - mi - no, al - le - lu - ia.

The score is in 3/4 time with a tempo of 66. It consists of two systems. The first system has two staves with lyrics 'Con - fi - te - mi - ni Do - mi - no, quo - ni - am bo - nus.' The second system also has two staves with lyrics 'Con - fi - te - mi - ni Do - mi - no, al - le - lu - ia.' The melody is in the treble staff, and the bass staff provides accompaniment.

Spiritus Jesu Christi

$\text{♩} = 58$

Spi - ri - tus Je - su Chri - sti, Spi - ri - tus ca - ri - ta - tis, con -
fir - met cor - tu - um; con - fir - met cor - tu - um.

The score is in 3/4 time with a tempo of 58. It consists of two systems. The first system has two staves with lyrics 'Spi - ri - tus Je - su Chri - sti, Spi - ri - tus ca - ri - ta - tis, con -'. The second system has two staves with lyrics 'fir - met cor - tu - um; con - fir - met cor - tu - um.' The melody is in the treble staff, and the bass staff provides accompaniment. There are triplet markings in both staves of the first system.

$\text{♩} = 72$

Ubi caritas

U-bi ca-ri - tas et a - mor, u-bi ca-ri - tas De-us i - bi est.

The musical notation is in 3/4 time, marked *p*. It features a melody with eighth and quarter notes, including a triplet of eighth notes in the final measure.

608 ● NADA TE TURBE

AR

NIC AŤ TĚ NEZMATE, NIC AŤ TĚ NEDĚSÍ,
VŽDYŤ KDO MÁ BOHA, NIC MU NESCHÁZÍ.
BŮH SÁM TI DOSTAČÍ.

Na-da te turbe, na-da te es-pante: Quien a Dios tiene
na-da le fal - ta. So - lo Dios bas - ta.

The musical notation is in 3/4 time, marked *p* and *mf*. It includes guitar chords: *A^{mi}*, *D^{mi7}*, *G*, *E^{mi}/C*, *F*, *D^{mi6}*, *E⁴⁻⁵*, and *A^{mi}*. The piece concludes with *DC* (Da Capo).